

Un U Kara

– HERO · 12 Ekim 2011

//

Hadi bana bir yalan söyle
Kimselerin kuyruğundan tutamayacağı
Bir yalan daha söyle, hadi!
Burnun uzasa da öpüşürken takılmayacağın

//

Hükümet gibi kadınsın
Maşallah...
Mal mülk yerinde de
Sen nerenin malısın
*Coğrafyası karasal iklim
İklimi iktim
Söyle bana bitkim*
Kaça kaç varken kaçırayım
Ayağına prangalar vurulmuş keçileri?

Deliye uyuyorum yine
Deli bana uysun
Delirip, ak-ı beyaza boyayıp karartmasın diye
Sahi! Akıyor mu hâlâ!
Kaş dağlarının çukurlarındaki pınarlardan yaşlar?
Yaşasın! Yaşlar hiç kurumasın
Zikreder gibi ağlamalısın
Gece-gündüz diye de hiç ayırmamalısın
Boşalt! İçindeki birikmiş irini
Kus! Yavrusunu besleyen kuş gibi
Aman dikkat!
Kanatları hâlâ çıkmamış melek yüzlü insan

Tırpanlara gelesin
En dibinden çeliğin soğuk nefesiyle koparak
Ağustosa daha çok var
Kuruyup da saman olasın
Bir diğer yanın ise pişip bulgur ol-a

Değirmen taşları seni bekliyor, bak!
Nasılda esiyor delisinden rüzgâr
Ama sen yine de;
Un-a özenme buğdayım
Unun kara, boyanmaz ak-a

Sonraki iki dizede ise bu yalanın hangi türde, hangi klasmanda söylenmesi isteniyor. Öpüşme kelimesinden yola çıkarak diyebiliriz ki aşk, ya da aşka yol alırken söylenen yalanlardan olması isteniyor.

Sitem olarak işlendiğinde ise ilk kıta; masalımsı aşkların yalanlar üzerine kurulmuş ve hislerin arka planda kalarak bir mantık oyunu oynandığına işaret ediyor. Bu kıtanın yan çizgilerle belirtilmiş olması ise bu durumun farkına varıldıktan sonra okunması gerektiğini ve içindeki ifadelerin, kelimelerin gerçek anlamları dışında kullanıldığının ya da kullanılmış olma ihtimalinin yüksek olduğunu ifade ediyor.

Mantık düzleminde işlenecek olursa; bilinen masalların, zorla insana dayatılmış kelimelerin, yaşam tarzlarının, söylem ve düşünce ritüellerinin dışında gerçeğin çarpıtılmış halinin göz önüne sunulması amaç ve hedef olarak belirtiliyor.

Şimdi şiirimizi yoralım, mademki dostlar alınmış üstüne :(

Hükümet gibi kadınsın
Maşallah...
Mal mülk yerinde de
Sen nerenin malısın

Bu bölümde; sahte iltifatların gerçek düşünceyi yansıtmadığını göz önüne sunuyoruz bilinen sokak ağzı kelime ve deyimlerle ya da söylemlerle. Aslında insanlığın geldiği noktaya bir ithaftır bu satırlar. Etrafımızdaki insanların bizimle kurdukları ilişkilerin birçoğunun maddiyata veya bulunduğumuz mekânın albenisinden kaynaklı olduğunu ve gerçek düşüncenin fark edilmek istenmediği vurguluyoruz. Hangi dünya da yaşıyoruz? Çıkarıcı bir ilişki mevcut mudur dünyanın geldiği noktada. Düşünün bir anne-babanın bile çocuklarından bir beklentisi vardır; yaşlandıklarında, bakıma ihtiyaç duyacakları hale geldiklerinde kendilerinden olma, bilinen, tanınan insanlar tarafından bakılma arzuları ki kaldı ki iki arkadaşın, iki sevgilinin, iki dostun... bir birlerinden hiçbir beklentisi olmasın. Bu gerçeğe yüzleşemeyip; ben karşılıksız seviyorum safsatalarını bir yere bırakıp ya da bırakamayanlara "sen hangi dünyada

yaşıyorsun" deniyor mecazen son satırda.

*Coğrafyası karasal iklim

İklimi iktim

Söyle bana bitkim*

Bu bölümde ise; iki işaret arasında kalıyor olması yine buraya dikkat anlamın da kullanılmış olmasına işaret ediyor. İlk aklınıza gelen yine sokak kültüründeki küfre yoruyor düşüncelerinizi. Peki neden? Hani karşılıksız seviyordunuz, hani hiçbir beklentiniz olmadan, kötü ve art niyet gütmenden... az önce demiştiniz içinizden bundan önceki paragrafı okurken. Şimdi ise bilinenlerin albenisine kapılıyoruz, yani anlamak istediğimiz gibi değil bize anlatılan gibi düşünüyoruz. Neden farklı düşünemiyoruz? Neden aynı bardaktan su içip, aynı yolda yürüyoruz? Başka yol yok değil mi? İnsanlığın ortak yolları vardır elbette ve bu yollar tecrübe ile inşa edilmiş doğru yollardır genelde. Peki, hiç mi sorgulamıyoruz bize öğretilenlerin düşüncelerimizi körelttiğini, düşünemediğimizi, kendi özgür düşüncelerimizi hayata geçiremediğimizi ve bir zincire eklenmiş bir halka gibi aynı yükü çektüğimizi... evet sorgulamıyoruz. O kadar eminiz ki bize öğretilenlerin, ya da öğrendiklerimizin doğruluğuna, bunlardan başka her şey yanlış geliyor bize ve anlamaya çalışmadan direkt olarak yargılıyoruz diyip satırları yoruyoruz; karasal'ın sözlük anlamına ihtiyaç duymuyoruz yine mecaz anlamda işliyoruz çünkü, kara+sal + iklim ve önünde coğrafya: kara sal tabut anlamında kullanılmış olduğunu fark ediyoruz. Neden mi bitişik yazıldı? Peki neden ayrı yazılsın? Burasını da siz sorgulayın istiyorum ve bu cümlede anlatılmak istenenin yukarıdakiler den hariç: ölüm yaşanan iklimlerde ilk defa ölüm görmüş söyle bana (bit kim) kan emici kimdir.

"İktim: ilk defa, ilk kez Türkiye Türkçesi ağızları sözlüğü."

Kaçı kaç varken kaçırayım

Ayağına prangalar vurulmuş keçileri?

Bu dizelerde ise: zihin bulandıran söz dizelerinden beynin düşünmesine, girdiği standart döngülerden kurtulup gerçeğe davet vardır. Kaç-a kaç varken: kaçmak istediğimiz zamanların kaçma eylemini ancak ve ancak kendi özgür düşüncelerimizle karar verebiliriz. Kaçmak başkalarının istemi dahilinde gerçekleşen bir eylem değildir. Eğer korku yoksa, yani akıl işlevde ve mantık devrede ise: tabi ki korku anında bunların hiç birisi yaşamaz ve içgüdüsel ve refleksel olarak canlılar hareket eder. O zaman, gerçeklerden kaçtığını itiraf edecek kimse yoktur dünyada.

Deliye uyuyorum yine

Deli bana uysun

Delirip, ak-ı beyaza boyayıp karartmasın diye

Bu bölümde ise; deli+ye bir cinsiyet belirtmektedir. Peki, delinin cinsiyeti olur mu? Hiç düşündünüz mü?

Bırakın Şimdi kelimesel anlamları, bildiklerinizi öğrendiklerinizi. Bu Őiirde başka bir dünya var ve size bu dünyayı keŐfetmeyi sunuyorken takıntılarınızı. Evet, delinin cinsiyeti olsaydı, deliye bir kadın ve deliye delilik doğururdu boy boy, cins cins.

İkinci ve üçüncü mısralarda ise, deliye'yi kabul etmeyip sadece "deli" olmalı diye standart düşüncelere veriyoruz kendimizi. Ak-ı kelimesi yine bilinenlerin dışında bir ayıraçla yazılmış olması farklı bir anlamada kullanılmış olduğunu gösterdiğinden cümlenin gidişatından ak-ı: saf ve temiz duygular, Őeffaf duygular.. olduğunu ve beyaz bile olsa boyanın altındaki gerçeği sakladığını ve saf ve temiz bile olsa asla gerçeğin saflığı ve temizliği kadar ak olamayacağını ve deliye ile bağıntı kurduğumuzda; insanlığın artık deli'likten çıkıp deliye olduğunu ve delilik doğurduğunu mecazen söylüyoruz ve ikinci mısradaki ben bu doğuranlardan olmayı kabul etmiyorum ve deli diye bana diyebilirsiniz diye sitem ediliyor.

Şimdi ey insan: ben de insanım

İster deliye olun, ister deli, ister zeki, ister akıllı...

Gerisini de siz yorun hadi!

Hayat bilinenlerden aksi yönde akar ve bilinen seline kapılmışsanız bir kere; kim ararsa arasın sizi asla bulamaz, siz kendinizi bulmadıkça.

(yanlış anlayan dostlarıma, doğrusuyla)